

NOTITIE COFFEESHOPBELEID DEURNE-ASTEN-SOMEREN

1. Aanleiding

In het driehoeksoverleg van 7 maart 1997 is besloten om voor de politie-afdeling Deurne Asten Someren een specifiek coffeeshopbeleid te formuleren. Het aantal coffeeshops is de afgelopen jaren met name in de grotere steden in ons land enorm toegenomen. Dit is (mede) een gevolg van het strafrechtelijke gedoogbeleid van het Openbaar Ministerie ten aanzien van softdrugs (in bepaalde, 'droge', horeca geniet de verkoop van softdrugs onder strikte voorwaarden geen opsporingsprioriteit). Door de negatieve effecten die de vestiging van deze coffeeshops met zich meebrachten zijn deze grotere gemeenten het aantal coffeeshops drastisch aan het terugbrengen, in veel gevallen tot minder dan de helft van het oorspronkelijke aantal. Het kabinet steunt deze saneringsoperatie.

Eén van de effecten van dit handelen is dat in toenemende mate klein(er)e gemeenten buiten het stedelijk gebied met (aanvragen tot) vestiging van coffeeshops worden geconfronteerd. Ook is een toename van de vraag naar softdrugs te constateren: het aantal softdrugsgebruikers groeit. Als gemeenten effectief willen reguleren ten aanzien van de vestiging van coffeeshops, dient hiertoe beleid vastgesteld te zijn door het lokale driehoeksoverleg. Dit beleid is tevens nodig om effectief te kunnen handhaven (zowel strafrechtelijk als bestuursrechtelijk).

Met de term **coffeeshop** wordt in deze notitie bedoeld op alcoholvrije inrichtingen (zogenaamde droge horeca-inrichtingen) waar handel in en gebruik van softdrugs als bedoeld in artikel 3 van de Opiumwet plaatsvindt. Het gaat om een categorie van inrichtingen waarin softdrugshandel en softdrugsgebruik door het Openbaar Ministerie onder specifieke voorwaarden in principe wordt gedoogd. Alleen voor deze inrichtingen kunnen gemeenten een vestigingsbeleid vaststellen. Overige inrichtingen vallen binnen de reikwijdte van de strafrechtelijke handhaving (Opiumwet).

Met het lokale coffeeshopbeleid voor Deurne, Asten en Someren wordt invulling gegeven aan de beleidsuitgangspunten ten aanzien van coffeeshops zoals die door het Regionaal College van de politie Brabant Zuid-Oost zijn vastgesteld en wordt het lokale beleid (voor de gemeenten Deurne, Asten en Someren) bepaald. Uitgangspunt van dit beleid is het voorkomen dat de veiligheid, de openbare orde, het woon- en leefklimaat en de gezondheid van de inwoners in de gemeenten nadelig worden beïnvloed als direct of indirect gevolg van de vestiging van een coffeeshop.

Het coffeeshopbeleid staat niet op zichzelf maar maakt deel uit van een breder integraal drugsbeleid. Dit integraal drugsbeleid vormt het kader voor de aanpak van de drugsproblematiek in brede zin en omvat de elementen preventie, repressie en hulpverlening. De drugsproblematiek wordt benaderd vanuit de invalshoeken gezondheid, openbare orde en veiligheid en jeugd. Het lokale beleid ten aanzien van verdovende middelen beperkt zich dus niet tot dit coffeeshopbeleid alleen.

2. Ontwikkelingen ten aanzien van coffeeshops

Het strafrechtelijk gedoogbeleid van het Openbaar Ministerie ten aanzien van softdrugs had oorspronkelijk het doel om de markten van softdrugs en harddrugs te scheiden. Volgens het kabinet hebben de bonafide coffeeshops bewezen een bijdrage te leveren aan de afscherming van softdrugsgebruikers tegen de wereld van harddrugs. Echter, veranderende externe factoren hebben geleid tot onvoorziene, negatieve, neveneffecten van dit gedoogbeleid.

Op de eerste plaats is de verkoop van geringe hoeveelheden softdrugs die aanvankelijk slechts werd toegelaten in jongerencentra in grote delen van het land allengs mede in handen gekomen van commerciële uitbaters. De kleinhandel in softdrugs heeft daardoor in de jaren tachtig en negentig in veel gemeenten een grote vlucht genomen. Het kabinet meldt in de nota 'Het Nederlandse drugbeleid, continuïteit en verandering' dat vast is komen te staan dat een deel van deze coffeeshops onder invloed staat van criminele organisaties. De hoge concentraties van coffeeshops in sommige gemeenten werken overlast (zoals rondhangende klanten, vervuiling en verkeersdrukte) en tevens de handel in harddrugs in de hand (de opbrengst van de handel in softdrugs wordt te klein voor een rendabele exploitatie).

Naast een vergroting van het aanbod op de softdrugsmarkt is tevens een stijging in de vraag naar softdrugs te signaleren: het gebruik van softdrugs neemt toe. De wildgroei van coffeeshops in de jaren tachtig en negentig in combinatie met een gebrek aan controle en voorlichting zijn mede debet aan de ontstane attitude onder met name de jeugd ten aanzien van softdrugs. Er is een beeld ontstaan dat het gebruik van en de handel in softdrugs legaal zijn, dat het gebruiken van softdrugs volkomen onschadelijk is en dat gebruiken 'normaal' is. Het bestaan van dit beeld wordt bevestigd door de resultaten van een recent gehouden G.G.D.-onderzoek onder jongeren in Brabant Zuid-Oost.

Een andere veranderende externe factor betreft de opkomst van de zogenaamde synthetische drugs, waaronder XTC. Het betreft hier veelal harddrugs die relatief goedkoop en makkelijk verhandelbaar zijn. Het aantal gebruikers van deze synthetische drugs is het laatste decennium fors gegroeid. De komst van de synthetische drugs heeft, aangezien deze niet in coffeeshops verhandeld mogen worden, de groei van de straathandel en de handel vanuit woonhuizen in de hand gewerkt. De straatdealers en huisdealers beperken zich veelal niet alleen tot de handel in synthetische drugs, maar voorzien ook in andere soft- en harddrugs. Deze 'ongecontroleerde' dealers zijn daarmee voor de afnemers vaak interessanter dan de 'gecontroleerde' coffeeshops waar alleen softdrugs verkrijgbaar zijn. De veronderstelling dat met de vestiging van een coffeeshop in de gemeente de straathandel en de handel vanuit woonhuizen afneemt is dan ook niet juist. Het gedoogbeleid ten aanzien van coffeeshops als instrument om de scheiding van de softdrugsmarkt en de harddrugsmarkt te bewerkstelligen of te handhaven, functioneert niet (meer). Scheiding van markten lijkt met de (op)komst van de synthetische drugs een utopie geworden.

Vóór de grote toename van het aantal coffeeshops in met name de steden, werd drugsoverlast voornamelijk veroorzaakt door harddrugsverslaafden (verwervingscriminaliteit e.d.). Toename van het drugsgebruik en de handel in drugs (ook softdrugs) hebben tot gevolg dat de drugsoverlast vandaag de dag niet alleen verband houdt met harddrugs, maar inmiddels ook gelieerd is met de handel in en het gebruik van softdrugs. Zowel de vestiging van een coffeeshop als het gebruik van (soft)drugs op straat in de woonomgeving wordt door omwonenden veelal ervaren als een aantasting van het woon- en leefklimaat (dit blijkt onder meer uit meldingen bij de politie en wordt

tevens genoemd in de drugsnota van het kabinet). Hierbij speelt de maatschappelijke acceptatie ten aanzien van drugs(handel) een rol: op het platteland zal men deze aantasting eerder ervaren dan in de grote stad.

Een van de factoren die bijdragen aan overlast in de nabijheid van coffeeshops is de aanzuigende werking die een coffeeshop uitoefent op klanten van buiten de gemeente. Deze aanzuigende werking van coffeeshops reikt zelfs verder dan de landsgrenzen waardoor de aanzuigende werking van de Nederlandse coffeeshops onderwerp van een internationale discussie is. Er kan niet aan voorbij worden gegaan dat het voor buitenlanders interessant is om in Nederland (soft)drugs te kopen, zeker na het wegvallen van de permanente grenscontroles. Het merendeel van de coffeeshops heeft dan ook klanten uit omliggende landen. Dit beeld wordt bevestigd door de resultaten van specifieke politieacties. Nationaal is de discussie gevoerd om de verkoop van softdrugs aan buitenlanders te verbieden. Een dergelijk verbod zou echter in strijd zijn met Grondwet en kan om die reden niet worden ingesteld.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de algemene problematiek rondom softdrugs steeds groter wordt. Enkele jaren geleden beperkten de (verslavings)problemen zich tot de handel in en het gebruik van harddrugs, de laatste tijd worden de schadelijke gevolgen (en niet alleen ten aanzien van de gezondheid) van softdrugsgebruik en -handel ook steeds duidelijker. De toename van het (soft)drugsgebruik door jeugdigen (aantal gebruikers, frequentie van gebruik) zoals die uit diverse onderzoeken blijkt, is inmiddels alarmerend te noemen. Het is de vraag of het strafrechtelijke gedoogbeleid ten aanzien van coffeeshops nog kan worden beschouwd als effectief instrument tegen de toenemende drugsproblematiek.

Bovenstaande informatie biedt voldoende aanknopingspunten voor een lokaal coffeeshopbeleid. Dit lokale beleid is nader uitgewerkt in de hoofdstukken drie en vier.

3. Het nuloptie beleid

In de gemeenten Deurne, Asten en Someren wordt gebruik gemaakt van de mogelijkheid om een zogenaamd 'nuloptie beleid' ten aanzien van coffeeshops te voeren. Dat betekent dat er binnen de politie-afdeling Deurne Asten Someren geen horeca-exploitatievergunningen aan coffeeshop(houder)s worden verleend en dat tegen illegale coffeeshops zowel bestuursrechtelijk als strafrechtelijk zal worden opgetreden.

Aan het nuloptie beleid van de DAS-gemeenten ten aanzien van coffeeshops ligt de navolgende motivering ten grondslag.

3.1 Samenhangend regionaal beleid

Gezien de actuele problematiek ten aanzien van coffeeshops hebben de burgemeesters, de fungerend hoofdofficier van Justitie en de korpschef van politie in het Regionaal College van de politieregio Brabant Zuid-Oost de navolgende beleidsuitgangspunten vastgesteld (vergadering Regionaal College d.d. 18 juni 1997):

- Voor de regio Brabant Zuid-Oost wordt een restrictief beleid met betrekking tot coffeeshops voorgestaan.
- Inwonertallen zijn hierbij niet maatgevend.
- De vestiging van coffeeshops wordt beperkt tot de gemeenten Eindhoven en Helmond.
- De overige gemeenten in de regio hanteren de nuloptie.

Afwijken van dit vastgestelde beleid zou voor de gemeenten in de afdeling Deurne-Asten-Someren betekenen dat bij eventuele vestiging van een coffeeshop in

één van de gemeenten in de afdeling een onevenredige toeloop op deze coffeeshop zou ontstaan. Het afzetgebied dat dan gecreëerd wordt is groter dan de betreffende gemeente. Redelijkerwijs kan verondersteld worden dat als gevolg van deze aanzuigende werking op de andere regiogemeenten, een onacceptabele druk op het woon- en leefklimaat in de gemeente gelegd wordt. Overigens zou afwijking van het regionale beleid dit samenhangende beleid frustreren met alle negatieve consequenties vandien.

3.2 (On)mogelijkheden ten aanzien van de controle van coffeeshops

In gemeenten die niet kiezen voor de nuloptie maar een zogenaamd maximumstelsel ten aanzien van coffeeshops hanteren, of helemaal geen beleid ter zake hebben geformuleerd, zullen de coffeeshops strikt op de gedoogcriteria van het Openbaar Ministerie moeten worden gecontroleerd (indien voor een maximumstelsel is gekozen en het aantal coffeeshops overstijgt het aantal dat is vastgelegd in het beleid, acht het Openbaar Ministerie de gedoogcriteria echter niet van toepassing bij de boventallige coffeeshops en zal derhalve strafrechtelijk handhaven). Het gaat hier om de zogenaamde AHOJ-G criteria:

- **A:** niet afficheren
- **H:** geen verkoop van harddrugs
- **O:** geen overlast veroorzaken
- **J:** geen verkoop van softdrugs en geen toegang in coffeeshops van jongeren beneden de 18 jaar
- **G:** geen verkoop grotere hoeveelheden dan 5 gram per keer per dag in een coffeeshop

De uitkomsten van het G.G.D.-onderzoek 'Jeugd en riskant gedrag' dat recent onder 16- tot 25-jarigen in Zuidoost Brabant is gehouden, illustreren de onmogelijkheid van deze handhaving. Een citaat uit het onderzoeksrapport: 'Het kopen van softdrugs in een koffieshop is wettelijk pas toegestaan vanaf 18 jaar. Toch geeft meer dan de helft van de 16/17-jarige gebruikers aan, hasj/marihuana bij de koffieshops te halen.'

Het toestaan van een coffeeshop betekent dat extra politiecapaciteit vrij gemaakt moet worden ten behoeve van de controle van de AHOJ-G criteria. Aangezien het regionale beleid voorziet in coffeeshops in Helmond en Eindhoven, is het uit effectiviteits en efficiency oogpunt beter de schaarse politiecapaciteit van de afdeling Deurne-Asten-Someren in te zetten ten behoeve van de opsporing van straatdealers en huisdealers en het optreden tegen overlast, zonder dat ook nog eens een coffeeshop in de afdeling moet worden gecontroleerd. De vestiging van een coffeeshop betekent immers niet dat de straathandel, de handel vanuit woonhuizen en/of de drugsoverlast afnemen.

3.3 Geografische ligging

De gemeenten Deurne, Asten en Someren liggen aan een zeer drukke verkeersader, de rijksweg A67-E3, de verbinding tussen Duitsland enerzijds en België anderzijds. Een belangrijke Noord-Zuid verbinding, die op de grens ligt tussen Asten en Someren, is de rijksweg 266 die Weert met 's-Hertogenbosch verbindt. Deze geografische ligging van Deurne, Asten en Someren heeft voordelen met betrekking tot de vestiging van bedrijven, maar daarmee ook voor de vestiging van een coffeeshop. Bij controles door de politie is meerdere keren geconstateerd dat beide verbindingen in trek zijn voor het (internationale) transport van drugs vanuit Nederlandse coffeeshops. De politie heeft in het verleden bij illegale verkooppunten in de afdeling D.A.S. meerdere keren voertuigen met buitenlandse kentekens gesignaleerd. Hieruit kan geconcludeerd worden dat, indien een coffeeshop in Deurne, Asten of Someren gevestigd zou worden, deze zeker klanten uit het buitenland zal trekken. Dat daarmee voor de nodige overlast gevreesd kan worden behoeft geen nader betoog: die ervaring is inmiddels in andere gemeenten opgedaan.

3.4 Bescherming van de jeugd

Naast het voorkomen van overlast en het voorkomen van aantasting van het woon- en leefklimaat als gevolg van de vestiging van een coffeeshop, beoogt het nuloptie beleid ook een drempel op te werpen zodat jongeren niet direct de gelegenheid wordt geboden om met softdrugs in aanraking te komen. Uit de onder 2 genoemde constatering uit het GGD-onderzoek inzake de verkoop van softdrugs aan minderjarigen, blijkt dat met het huidige peil van handhaving de AHOJ-G criteria geen afdoende bescherming van de jeugd tegen softdrugs bieden. Zelfs als een coffeeshop voor 100% aan de AHOJ-G criteria zou voldoen, is dit geen garantie dat de drugs uit deze coffeeshops niet bij minderjarigen terechtkomen. Uitgaande van een vraag door minderjarigen betekent ieder extra handelspunt een risico op toename van de straathandel. De onwenselijke situatie kan ontstaan dat in de nabijheid van de coffeeshop de drugs aan minderjarigen worden doorverkocht. Deze straathandel betekent altijd een aantasting van het woon- en leefklimaat. Naast de controle van de coffeeshop zelf, zal het toezicht op doorverkoop in de omgeving van de coffeeshop extra politie-inzet vergen. Zoals eerder is aangegeven is deze politiecapaciteit schaars en is het niet wenselijk extra capaciteit in te zetten als gevolg van de vestiging van een coffeeshop.

Verondersteld wordt dat de meerderjarige inwoners van Deurne, Asten en Someren die behoefte hebben aan softdrugs mobiel genoeg zijn om deze drugs van de coffeeshops in Helmond of Eindhoven te betrekken.

3.5 Maatschappelijk draagvlak

De politie D.A.S. heeft meerdere malen op verzoek van diverse maatschappelijke organisaties en instellingen, voorlichtingsbijeenkomsten over drugs gehouden in de drie gemeenten. Uit de reacties van het publiek tijdens deze bijeenkomsten en uit de meldingen die de politie van burgers krijgt en betrekking hebben op drugs, blijkt dat het maatschappelijk draagvlak voor een coffeeshop in de gemeenten bijzonder klein is. Ook de gemeenteraden van de drie gemeenten staan negatief tegenover de (eventuele) vestiging van een coffeeshop en bieden hiervoor geen draagvlak. Alleen bij enkele groepen jeugd, waaronder minderjarigen, en bij potentiële coffeeshopexploitanten is draagvlak voor een coffeeshop te vinden. Aan een deel van deze groepen jeugd, i.c. de jeugd onder de 18 jaar, mag gezien de AHOJ-G criteria toch nooit softdrugs (dus ook niet vanuit een 'gedoogde' coffeeshop) worden verkocht.

3.6 Duidelijkheid

Gebleken is dat het tot nu toe gevoerde (landelijke) drugsbeleid voor burgers niet meer duidelijk is. Het is een taak van de (lokale) overheid om een helder en eenduidig beleid ten aanzien van drugs te voeren en uit te dragen. Het gedogen van een coffeeshop, waarbij altijd sprake is van criminele activiteiten 'aan de achterdeur' (volgens de richtlijnen van het Openbaar Ministerie kan beperkt bezit van softdrugs en de beperkte verkoop vanuit een coffeeshop onder strikte voorwaarden worden gedoogd, echter de levering van drugs aan een coffeeshop valt hier niet onder) past niet in deze visie. Het toestaan van de exploitatie van een coffeeshop houdt immers in dat het systematisch handelen in strijd met wettelijke voorschriften wordt gedoogd. Voor de gemeenten Deurne, Asten en Someren zijn er voldoende argumenten om de vestiging van coffeeshops niet toe te staan. Een oplossing van de drugsproblematiek is dan ook niet gelegen in het gedogen van een coffeeshop, maar moet worden gezocht in een gezamenlijke aanpak en een breed pakket van maatregelen op het gebied van preventie, repressie en hulpverlening.

4. Uitvoering van de nuloptie beleid in Deurne, Asten en Someren

Om het nuloptie beleid ten aanzien van coffeeshops in de gemeenten Deurne, Asten en Someren te effectueren zijn de navolgende activiteiten nodig.

4.1 Aanpassen instrumentarium

Voor uitvoering van het nuloptie beleid is het noodzakelijk dat in de Algemene Plaatselijke Verordening een artikel met betrekking tot de exploitatie van horecabedrijven is opgenomen. Het betreft artikel 2.3.1.2 (uit de model-A.P.V. van de V.N.G.) waarin het verstrekken van een overlastvergunning voor horecabedrijven (exploitatievergunning) is geregeld. Een exploitatievergunning kan door de burgemeester geweigerd worden, wanneer de openbare orde of de woon- en leefsituatie in de omgeving van het horecabedrijf op ontoelaatbare wijze nadelig zal worden beïnvloed. Dit A.P.V.-artikel vormt de juridische basis voor het lokale nuloptie beleid.

Naast het bovengenoemde A.P.V.-artikel is het, om effectief te kunnen handhaven, een voorwaarde dat in de A.P.V. een artikel is opgenomen op grond waarvan de burgemeester in het belang van de openbare orde, veiligheid, zedelijkheid, gezondheid of in bijzondere omstandigheden tijdelijk afwijkende sluitingsuren of algehele sluiting van horecabedrijven kan bevelen (artikel 2.3.1.5 uit de model-A.P.V. van de V.N.G.).

4.2 Toepassen nuloptie beleid

Ten aanzien van de vestiging van coffeeshops in de gemeente kan een drietal situaties worden onderscheiden: 1) een ondernemer vraagt een exploitatievergunning aan voor een coffeeshop, 2) zonder exploitatievergunning wordt een 'coffeeshop' geëxploiteerd, 3) een bestaande horeca-inrichting met een exploitatievergunning gaat op een bepaald moment softdrugs verkopen.

4.2.1 Aanvragen exploitatievergunning voor coffeeshop

Indien bij de gemeente een aanvraag wordt ingediend voor een exploitatievergunning (op grond van artikel 2.3.1.2 A.P.V.) ten behoeve van een coffeeshop, zal de burgemeester op grond van dit coffeeshopbeleid de vergunning weigeren.

4.2.2 Exploitatie van een 'illegale coffeeshop' zonder exploitatievergunning

Indien er sprake is van een horeca-inrichting van waaruit wordt gehandeld in (soft)drugs en de inrichting niet over een exploitatievergunning op grond van artikel 2.3.1.2. A.P.V. beschikt, zal bestuursrechtelijk en strafrechtelijk worden opgetreden:

Bestuursrechtelijk:

Een horeca-inrichting kan op basis van de algemene bestuursdwangbevoegdheid worden gesloten als de inrichting niet over een exploitatievergunning (artikel 2.3.1.2 A.P.V.) beschikt. Indien een verbodsbepaling uit een gemeentelijke verordening wordt overtreden, is de burgemeester bevoegd om ingevolge artikel 125 van de Gemeentewet door toepassing van bestuursdwang naleving van het verbod af te dwingen. Bij de vestiging van een 'illegale coffeeshop' zal de burgemeester van deze bevoegdheid gebruik maken en tot sluiting van de betreffende inrichting overgaan.

Naast artikel 125 Gemeentewet kan een inrichting ook tijdelijk worden gesloten op grond van artikel 2.3.1.5 van de A.P.V.. In dit artikel wordt aan de burgemeester de bevoegdheid toegekend om in het belang van de openbare orde, veiligheid, zedelijkheid of gezondheid een horecabedrijf tijdelijk te sluiten.

Gezien het 'tijdelijke karakter' van deze sluitingsbevoegdheid op grond van de A.P.V. (aan deze tijdelijkheid moet invulling worden gegeven door de sluitingstermijn/-periode te vermelden), prevaleert over het algemeen (tijdelijke) sluiting op grond van artikel 125 Gemeentewet.

Strafrechtelijk:

Op basis van dit nuloptie beleid acht het Openbaar Ministerie het 'gedogen' op basis van de AHOJ-G criteria niet van toepassing en zal op grond van de Opiumwet worden overgegaan tot vervolging van de strafbare feiten. Tevens wordt strafrechtelijk opgetreden op grond van de A.P.V. vanwege het overtreden van de A.P.V. bepaling zelf.

4.2.3 Handel in drugs vanuit een horeca-inrichting met exploitatievergunning

Indien geconstateerd wordt dat binnen de gemeente een 'coffeeshop' geëxploiteerd wordt door een horecabedrijf dat reeds in bezit is van een exploitatievergunning, zal op basis van dit nuloptie beleid zowel bestuursrechtelijk als strafrechtelijk worden opgetreden:

Bestuursrechtelijk:

Indien is geconstateerd dat vanuit een horeca-inrichting drugs worden verhandeld, moet de burgemeester een afweging maken of hij zal overgaan tot tijdelijke sluiting van de inrichting op grond van artikel 2.3.1.5 van de A.P.V. (het minder zware middel) of zal overgaan tot intrekken van de exploitatievergunning. Aangezien de handel in (soft)drugs één van de weigeringsgronden is voor een exploitatievergunning artikel 2.3.1.2. A.P.V. (zie 1), vormt dit motief tevens een intrekkinggrond ten aanzien van reeds verleende exploitatievergunningen. Bij de bovengenoemde afweging spelen de beginselen van de proportionaliteit en de subsidiariteit een rol (niet iedere overtreding rechtvaardigt het relatief zware middel van intrekking van de vergunning. Soms kan tijdelijke sluiting volstaan. Hoe lang gesloten wordt is afhankelijk van de periode die nodig is om de loop van de kopers van drugs naar de betreffende inrichting te doorbreken). Als de burgemeester de exploitatievergunning heeft ingetrokken kan hij, indien dit nodig is, gebruik maken van zijn bevoegdheden op grond van artikel 125 Gemeentewet zoals beschreven onder punt 2.

Strafrechtelijk:

Op basis van dit nuloptie beleid acht het Openbaar Ministerie het 'gedogen' op basis van de AHOJ-G criteria niet van toepassing en zal op grond van de Opiumwet worden overgegaan tot vervolging van de strafbare feiten. Tevens wordt strafrechtelijk opgetreden op grond van de A.P.V. vanwege het overtreden van de betreffende A.P.V. bepaling.

5. Toekomstige regelgeving: Wet Damocles

Eind april 1997 is bij de Tweede Kamer het wetsvoorstel 'Damocles' ingediend. Het wetsontwerp geeft het lokale bestuur een rol bij de handhaving van de Opiumwet. Totnogtoe kan alleen via het strafrecht tegen overtreders worden opgetreden. Het voorgestelde artikel 13b van de Opiumwet geeft de burgemeester de bevoegdheid om bestuursdwang uit te oefenen tegen coffeeshops, cafés en andere voor het publiek toegankelijke lokalen en de daarbij behorende erven, indien hard- of softdrugs worden verkocht, afgeleverd of verstrekt, danwel daartoe aanwezig zijn. Onder bestuursdwang wordt verstaan (na inwerkingtreding 3e Tranche Awb) het door feitelijk handelen door of vanwege een bestuursorgaan optreden tegen hetgeen in strijd met bij of krachtens enig wettelijk voorschrift gestelde verplichtingen is of wordt gedaan, gehouden of nagelaten. Op grond van artikel 5:28 van de Awb behoort tot de bestuursdwangbevoegdheid het verzegelen van gebouwen, terreinen en hetgeen zich daarin of daarop bevindt. Ook andere maatregelen, zoals het in beslag nemen van de handelsvoorraad, zijn mogelijk.

Na inwerkingtreding van Damocles kan dit coffeeshopbeleid dat is gebaseerd op de A.P.V. horeca-exploitatievergunning stand houden. Dit preventieve instrument stelt de gemeenten in staat de vestiging van coffeeshops preventief te reguleren. Als gehandeld wordt in strijd met dit beleid, zal in de toekomst door de burgemeester handhavend worden opgetreden op basis van artikel 13b van de Opiumwet en dus niet meer op basis van de algemene bestuursdwangbevoegdheid in de Gemeentewet.